

Pinsedag

20. mai 2018

Konsmo og Grindheim kyrkjer

Johannes 14, 15 – 21

Vi feirer pinse i Norge, flere tusen kilometer fra det landet der Jesus levde. Vi feirer at Den hellige Ånd kom over disiplene, og kirka ble født, for nesten 2000 år siden. Vi feirer noe som skjedde langt fra oss, både i tid og i rom.

Den hellige Ånd er den mest abstrakte av personene i guddommen. Jesus er det greit å forholde seg til, for han er jo et menneske som vandret rundt på jord. Han er konkret.

Gud Fader er det også greit å forholde seg til, for han satte spor etter seg. Hele skaperverket er hans. Vi lever i det som Gud har skapt. Vi er selv en del av det.

Men Den hellige Ånd? Svevende og diffus? Nei, Den hellige Ånd har også satt sine spor. Det er spennet i tid, på 2000 år, og spennet i rom, fra Jerusalem til Audnedal det er det sporet som Den Hellige Ånd har satt. Tenk at vi, i en helt annen kultur, i ei helt annen tid, minnes det som skjedde den gang der, det vitner om at Den hellige ånd faktisk finnes.

Kirkehistorien vitner også om ei livskraftig ånd. Guds bakkemannskap har funnet på mye rart opp gjennom kirkehistorien. I historiens lys, og i etterpåklokskapens lys, ser vi klarere hvilke forferdelige ting kirkas menn har vært med på: Heksebrenning, etnisk rensing og mye annet grusomt som er gjort, uten respekt for menneskeverdet.

Likevel er kirka livskraftig i dag. Budskapet forkynnes, sakramentene deles ut, mennesker lever i tro på Jesus. Til tross for uforstand og ondskap utført av dem som skulle være kloke og gode, så er det fortsatt bevegelse. Det vitner om at Den hellige Ånd er virksom.

La oss reise oss og syng vårt høytidsvers på nummer 228.

NoS 228

Johannes 14, 15 21

Jesus er i ferd med å forlate sine nære medarbeidere. Han holder en lang tale for dem, og han må flere ganger forsikre dem om at de er trygge. Her lover han at de ikke skal bli igjen som foreldreløse barn. Han kommer til dem, som talsmannen.

Det var en gjeng med voksne mannfolk, dette her, skulle en tro. En kan jo lure på hvorfor de hadde så stort behov for trygghet og forsikringer. Å være voksen innebærer at en kan ta ansvar for seg selv. En trenger ikke noen til å passe på seg, hele tida.

Jesus kjente sine folk. Han hadde vandret sammen med dem i tre år. Flere ganger hadde de vist umodne og uselvstendige trekk. Selv om de hadde fått grundig opplæring, så var de på mange måter en gjeng guttunger.

Disse karene må lære seg å stå på egne bein. Jesus må forlate dem, skal det være noe håp om at de skal modnes og komme seg videre i livet. Navnlestrengen må kuttes.

Jesus trengte disse 11 karene her i fortsettelsen. Hvis hans kirke skulle vokse, hvis budskapet om han skulle nå ut til nye mennesker, så var disse 11 helt sentrale. Flokken ble supplert med en 12. mann, og så ble Paulus også hanka inn. Han fikk en viktig rolle, og så bredte troen på Jesus seg ut over det indre Middelhavsområdet, og etter hvert helt hit til oss.

Jesus er som ei tigmamma. Jeg trodde lenge at ei tigmamma er ei som beskytter ungene sine med stor iver og intensitet. Hun slår kloa i alle som prøver å gjøre noe galt mot ungen hennes! Men så ble jeg klar over at det faktisk er motsatt. Ei tigmamma, hun kaster ungen sin ut i virkeligheten. Så må ungen selv bite og klore fra seg. På den måten vil ungen klare å overleve. Hvis mamma hele tida passer på, da blir en ikke i stand til å klare seg.

Jesus drar i fra sine medarbeidere. Nå blir de kastet ut i det.

Men, sier han fortrøstningsfullt: *Far skal gje dykk ein annan talsmann, sanningsanden. som verda ikkje kan ta imot.* Og han sier vidare, *Eg kjem til dykk.*

Hvordan fungerer dette? Hvordan omsettes disse fine ordene til levd liv? Hvordan får vi dette inn i hverdagen?

Det er en ramme rundt ordene om talsmannen, Den hellige ånd. Både før og etter disse ordene snakker Jesus om kjærlighet. *Elskar de meg, så held de boda mine,* sier han til å begynne med, og mot slutten: *Den som har boda mine, og som held dei, den er det som elsker meg.*

Jesu bud, det visste de hva var. Like før sa han dette til disiplene: *Eit nytt bod gjev eg dykk: De skal elska kvarandre. Som eg har elska dykk skal de elska kvarandre.*

Å leve rett handler ikke først og fremst om å kunne en mengde nedskrevne bud og levereregler og så gjøre så godt en kan for å følge dem. Å leve rett handler om kjærlighet. Lever du etter bud, så er det bokstaven som står i fokus. Lever du i kjærlighet, så står medmennesket i fokus.

Å elske Jesus og å elske sitt medmenneske, det er det det dreier seg om.

Gud elsker oss. Hans kjærlighet er uten grenser. Men det er det ikke alle som ser. *Verda ser han ikkje og kjenner han ikkje*, sier Jesus. Guds kjærlighet, den må være jorda. Når du oppdager at akkurat du er omfattet og omsluttet av Guds kjærlighet, da er den jorda. Da tar du inn kraften fra det høye.

Kjærlighet er den sterkeste kraften på jord. I går giftet den engeklske prinsen Harry seg med sin Meghan fra USA. Hun hadde med seg en biskop som talte til dem. Biskopen stjal showet, sto det i nettavisene etterpå.

Talen handlet om denne sterke kraften, kjærligheten som kan forandre verden. Det var en flammende tale som gjorde sterkt inntrykk. Herved anbefalt.

Men det var en ting som biskopen ikke gikk så veldig mye inn på., selv om han ganske sikkert vet mye om det. Han sa ikke så mye om hva det koster å elske. Det kan være et fryktelig slit å elske. Han talte jo i et bryllup, og da må en passe seg for å ikke ødelegge stemningen. Men i dag er det dagen derpå, så da kan vi utdype det der litt mer.

Å elske når en blir elsket, det koster lite. Når noen er god med deg, da er det naturlig å være god tilbake. Da er kjærlighet en reaksjon. Du er reaktiv.

Hvis du ikke opplever noen kjærlighet fra andre, da koster det mer. Da må du ville det, da må du være aktiv, proaktiv, ikke bare reaktiv..

Det kan være slitsomt. Orker jeg det, å elske den som er passiv, ja kanskje til og med elske den som er negativ?

Det trengs ei kilde. Kraften må komme fra en plass. Gud er kjærlighet, og Den hellige Ånd er kanalen som fører Guds kjærlighet inn i livet.

Du trenger ikke streve eller kjempe eller forandre deg for å bli elsket av Gud. Guds kjærlighet er ikke en variabel i tilværelsen, den er en konstant. Alltid like stor. Det er om å gjøre å oppdage den og hente den ned. Der kommer Den hellige Ånd inn i bildet.

Paulus setter ord på hva dette her innebærer, når en opplever å bli elsket. Han skriver om Åndens frukt. Hva kommer det ut av det at Den hellige Ånd puster på deg?

Jo, skriver Paulus, Åndens frukt er: Kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse. Det er ikke småtterier.

Den som hadde vært sånn! Tenk om de verdiene hadde preget meg! Tenk om de menneskene som jeg møter på min veg hadde vært preget av det!

Ingen av oss er fullkomne, og en person med alle disse karaktertrekkene må kunne betegnes som bortimot fullkommen. Kanskje best å legge til sides det som er helt urealistisk, så slipper vi skuffelsene over å ikke klare å praktisere alt dette?

Nei. Resignasjon fører bare nedover. Det er lure å begynne i det små. Livet leves en dag om gangen. Hva kan jeg gjøre noe med i dag?

Hvis familielivet skal forandres, hvis fellesskapet på jobben skal forandres, hvis verden skal forandres, hvis du vil sette gode spor, så er det en plass å begynne. Det er hos deg selv, i dag.

Det du gjør, er ikke først å se innover i deg selv eller vurdere dine handlinger eller drive noen annen form for botshandlinger. Først rettes blikket på han som elsker deg, i dag, akkurat som du er. Så kan du kanskje se på deg selv og det du gjør. Kraften må hentes ned. Så kan kraften omsettes.

Kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet. Det er det som gir det gode livet. Det er noe som varer.

Jesus sendte disiplene ut. Han sender oss ut. Han ser oss der vi går. Han vil at vi skal se han. Da får vi noe å gå med.

Fullkomment blir det bare innimellom, av og til, i noen glimt. De glimtene er viktige, for de gir håp.

En dag skal det skje noe. En dag kommer Jesus synlig tilbake. Da skal alt sammenfattes i han, alt i himmel og på jord. Da vil ikke lenger noe være stykkevis og delt. Da vil alt være helt.

Jesus sender ut. Han vil at det skal bli mer himmel på jord. En dag kommer himmelen til jorda.